

Sygn. akt I C 1092/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 stycznia 2014r.

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Andrzej Józefowski

Protokolant Małgorzata Sypek

po rozpoznaniu w dniu 16 stycznia 2014r. w Kłodzku

na rozprawie

sprawy z powództwa K. K.

przeciwko (...) S.A. w S.

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. w S. na rzecz powoda K. K. kwotę 4 329,60zł (cztery tysiące trzysta dwadzieścia dziewięć złotych, 60/100) z ustawowymi odsetkami od dnia 4 kwietnia 2012r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. w S. na rzecz powoda K. K. kwotę 834zł (osiemset trzydzieści cztery złote), tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt IC 1092/13

UZASADNIENIE

Powód K. K. domagał się zasądzenia od strony pozwanej (...) S.A. z siedzibą w S. kwoty 4329,60 zł z ustawowymi odsetkami od 4 04 2012 r.

W uzasadnieniu pozwu powód podał, że w dniu 08-02-2012 r. w kolizji drogowej został uszkodzony samochód osobowy marki A. (...), numer rejestracyjny (...), należący do A. K. i wykorzystywany przez nią w życiu codziennym w celu zaspokojenia potrzeb konsumpcyjnych i życiowych. Strona pozwana była ubezpieczycielem sprawy kolizji w zakresie obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych.

Przedmiotowa szkoda została zgłoszona stronie pozwanej. W dniu 09-02-2012 r. pojazd poszkodowanej został przyjęty do warsztatu powoda, w tym też dniu odbyły się jego oględziny przez rzeczoznawcę strony pozwanej.

W związku z likwidacją szkody w swoim pojeździe poszkodowana A. K. na okres od dnia 09-02-2012 r. do dnia 21-03-2012 r. (tj. na 42 dni) wynajęła od powoda samochód zastępczy marki: H. (...), numer rejestracyjny: (...), uzgadniając stawkę dobową za wynajem w wysokości: 110,00 zł netto / 135,30 zł brutto/.

W dniu 10-02-2012 r. powód przesłał stronie pozwanej drogą e-mail upoważnienie udzielone mu przez poszkodowaną A. K. oraz jej oświadczenie o konieczności najmu pojazdu zastępczego wraz z informacją, iż auto takie zostało przez poszkodowaną wynajęte odpłatnie w serwisie powoda na czas likwidacji szkody.

Likwidacja szkody przez stronę pozwaną trwała ponad miesiąc czasu. Dopiero w dniu 12-03-2012 r. strona pozwana wydała decyzję o zakwalifikowaniu szkody w pojeździe A. (...) o nr rej. (...) jako całkowitej z uwagi na ekonomiczną nieopłacalność naprawy oraz przyznaniu odszkodowania z tego tytułu w kwocie 12 085,00 zł brutto. Decyzję tą strona pozwana wysłała na adres powoda w dniu 20-03-2012 r. i została ona doręczona powodowi w dniu 21-03-2012 r.

Kwota odszkodowania, nie uwzględniająca kosztów wynajmu samochodu zastępczego, wpłynęła na rachunek bankowy powoda w dniu 14-03-2012 r. i w tym też dniu została ona przekazana poszkodowanej A. K., przy czym brak było jeszcze informacji o kwalifikacji szkody przez stronę pozwaną.

Powód wskazał, że okres najmu pojazdu zastępczego (42 dni) pokrywa się z okresem likwidacji szkody przez stronę pozwaną do dnia spełnienia świadczenia odszkodowawczego na rzecz poszkodowanej z tytułu szkody całkowitej (14-03-2013 r.) z uwzględnieniem okresu czasu niezbędnego dla zagospodarowania pozostałości powypadkowych (7 dni), przy czym ów ostatni okres strona pozwana uwzględniła w całości.

Ostatni dzień najmu odpowiada również dacie doręczenia powodowi informacji o zakwalifikowaniu szkody w pojeździe poszkodowanej jako całkowitej. Tytułem wynajmu pojazdu zastępczego powód wystawił poszkodowanej A. K. fakturę VAT nr (...) na kwotę 4 620,00 zł netto / 5.682,60 zł brutto (42 dni x 110,00 zł netto + VAT (23%) = 5.682,60 zł brutto).

Decyzją z dnia 03-04-2013 r. strona pozwana odnosząc się do zgłoszonego roszczenia odszkodowawczego z tytułu najmu pojazdu zastępczego uznała w oparciu o przedstawioną ww. fakturę VAT za zasadny okres 10 dni wynajmu z uwzględnieniem stawki dobowej w wysokości 135,30 zł brutto. Na okres uznany przez stronę pozwaną za zasadny składają się: 1 dzień od zgłoszenia szkody do oględzin, 2 dni od zgłoszenia dodatkowych oględzin do oględzin i 7 dni jako okres niezbędny na sprzedaż wraku pojazdu i zakup innego pojazdu o zbliżonych parametrach i jego rejestrację. Na tej podstawie strona pozwana wypłaciła powodowi kwotę 1.353,00 zł brutto (10 dni x 135,30 zł). Do zapłaty z faktury VAT nr (...) pozostało więc jeszcze 4.329,60 zł, którą to kwotę winna zapłacić tytułem odszkodowania strona pozwana.

W dniu 22-03-2012 r. poszkodowana A. K. przelała na powoda wierzytelność (prawo do odszkodowania z tytułu najmu pojazdu zastępczego) przysługującą jej wobec stron pozwanej.

Powód wskazał, że zgodnie z zasadą pełnej kompensaty szkody zawartą w art. 361 § 2 k.c., odszkodowanie ma w każdej sytuacji na celu rzeczywiste wyrównanie doznanej uszczerbku majątkowego. Rzeczywistą stratą są zaś wszelkie koszty poniesione w związku z zaistniałą szkodą, których poszkodowany nie musiałby ponieść gdyby szkoda nie zaistniała.

Skoro zatem konsekwencją zdarzenia szkodowego była konieczność wynajmu samochodu zastępczego przez poszkodowaną w wysokości 5.682,60 zł brutto, to w takiej też kwocie należy się poszkodowanej z tego tytułu odszkodowanie.

Strona pozwana zakwestionowała okresu najmu (42 dni), uznając jedynie 10 dni. Należy w tym miejscu zaznaczyć, że samo poinformowanie poszkodowanej, iż naprawa pojazdu może okazać się nieuzasadniona nie może stanowić czynności, która skutkuje od razu naprawą szkody majątkowej w postaci niemożności korzystania ze zniszczonego pojazdu mechanicznego. Decyzja ubezpieczyciela o kwalifikacji szkody jako całkowitej winna być wydana niezwłocznie, może przy tym stanowić po stronie poszkodowanego co najwyżej asumpt do podjęcia czynności zmierzających do nabycia podobnego pojazdu mechanicznego. Uznanie więc przez pozwanego okresu jedynie 10 dni najmu samochodu zastępczego jest w niniejszej sprawie zdecydowanie nie do zaakceptowania i oczywistym jest, że nie rekompensuje to poszkodowanej doznanej szkody, gdyż faktyczny okres najmu, spowodowany koniecznością likwidacji szkody, trwał nie 10 ale 42 dni, a więc za taki okres powinno zostać wypłacone odszkodowanie.

W ocenie powoda, powodowi należy się odszkodowanie za najem samochodu co najmniej za okres od dnia 09-02-2012 r. (dzień następujący po dniu zdarzenia szkodowego, pokrywający się z dniem początku najmu samochodu zastępczego) do dnia 14-03-2012 r. (dzień wypłaty odszkodowania).

Zdaniem powoda, sam dzień spełnienia świadczenia odszkodowawczego przez stronę pozwaną za szkodę całkowitą nie kończy jeszcze straty majątkowej poszkodowanego w postaci niemożności korzystania ze zniszczonego pojazdu. Należy jeszcze bowiem uwzględnić okres zagospodarowania, a więc tzw. czas niezbędny dla zagospodarowania pozostałości powypadkowych, czyli okres w którym poszkodowany po otrzymaniu odszkodowania bez zbędnej zwłoki mógł nabyć pojazd mechaniczny. Stanowisko takie jest podzielane przez Polską Izbę Ubezpieczeń, która w wydanej przez siebie rekomendacji z dnia 20-01-2012 r. stwierdziła, iż zasadny okres zwrotu kosztów wynajęcia pojazdu zastępczego obejmuje okres niezbędny na sprzedaż wraku pojazdu i zakup innego pojazdu o zbliżonych parametrach oraz jego rejestracji. Przyjmuje się, że okres 7 dni jest zazwyczaj wystarczający i winien być uwzględniony w refundowanym okresie użytkowania auta zastępczego bez potrzeby uzasadniania ze strony poszkodowanego. Należy także zaznaczyć, że zgodnie z aktualnym stanowiskiem Rzecznika Ubezpieczonych właściwym okresem, za który istnieje zobowiązanie do refundacji kosztów wynajmu samochodu zastępczego w przypadku szkody całkowitej jest okres od dnia wynajęcia pojazdu mechanicznego w związku ze zniszczeniem pojazdu poszkodowanego do dnia spełnienia świadczenia odszkodowawczego z uwzględnieniem okresu czasu niezbędnego dla zagospodarowania pozostałości powypadkowych. Wtedy dopiero bowiem poszkodowany jest w posiadaniu środków pieniężnych pozwalających na zakup pojazdu mechanicznego podobnego do pojazdu, który uległ uszkodzeniu.

Ostatecznie więc odszkodowanie za okres najmu w przedmiotowej sprawie powinno zostać wypłacone za okres 42 dni, gdyż tyle dni trwał najem samochodu zastępczego i usuwanie skutków powstałej szkody. Dopiero bowiem w dniu 12-03-2012 r. strona pozwana wydała decyzję o zakwalifikowaniu szkody w pojeździe A. (...) o nr rej. (...) jako całkowitej z uwagi na ekonomiczną nieopłacalność naprawy oraz przyznaniu odszkodowania z tego tytułu w kwocie 12.085,00 zł brutto. Przedmiotową decyzję strona pozwana wysłała na adres powoda dopiero w dniu 20-03-2012 r. i została ona doręczona powodowi w dniu 21-03-2012 r. Do tego też dnia trwał najem pojazdu zastępczego. Kwota odszkodowania zaś z tytułu szkody całkowitej wpłynęła na rachunek bankowy powoda w dniu 14-03-2012 r. i w tym też dniu została ona przekazana poszkodowanej A. K. przy czym brak było jeszcze wiążącej informacji o kwalifikacji szkody jako całkowitej przez stronę pozwaną, w związku z czym poszkodowana nie miała wystarczających podstaw do podjęcia decyzji czy naprawiać uszkodzony pojazd czy też kupować nowy. Przyjmując więc okres 7 dni na zagospodarowanie pozostałości powypadkowych, najem pojazdu zastępczego jest w pełni zasadny co najmniej do dnia 21-03-2012 r., a więc dnia pokrywającego się z dniem doręczenia decyzji o kwalifikacji szkody jako całkowitej. Okres na zagospodarowanie pozostałości powypadkowych strona pozwana uznała jako zasadny i przyznała za niego odszkodowanie.

Powód wskazał, że żąda zasądzenia na jego rzecz odsetek ustawowych od kwoty 4.329,60 zł liczonych od dnia następującego po dniu wydania przez stronę pozwaną pierwszej decyzji o przyznaniu odszkodowania z tytułu wynajmu pojazdu zastępczego (03-04-2012 r.), jako że należy uznać, że najpóźniej w dniu wydania pierwszej decyzji strona pozwana obiektywnie mogła i powinna zadośćuczynić roszczeniom powoda w całości.

Strona pozwana (...) S.A. z siedzibą w S. wniosła o oddalenie powództwa zarzucając, że wypłaciła poszkodowanemu odszkodowanie uzupełniające za najem w wysokości 1353 zł. Wysokość odszkodowania wynika z uznania kosztów najmu pojazdu zastępczego na czas technologicznego przestoju uszkodzonego pojazdu oraz czas organizacyjny.

Strona pozwana na podstawie opracowania Polskiej Izby Ubezpieczeń we współpracy z Urzędem Komisji Nadzoru Finansowego przygotowała wytyczne dotyczące rozpoznawania roszczeń z tytułu najmu pojazdu. Refundacja ma miejsce, jeśli nakłady na ten cel miały charakter wydatków celowych i koniecznych. Zgodnie z powyższym określono zasadny okres najmu pojazdu, który obejmuje zsumowane okresy cząstkowe; okres od dnia powstania szkody do dnia jej zgłoszenia, o ile zgłoszenie nastąpiło bez nieuzasadnionej zwłoki. Za typowy wystarczający okres uznaje się 3 dni. Następnie od dnia zgłoszenia szkody do dnia dokonania oględzin przez agenta oraz otrzymania dokumentu szczegółowo opisującego uzasadniony zakres napraw lub informację o zakwalifikowaniu szkody jako całkowitej. W

przypadku szkody całkowitej przyjmuje się okres 7 dni na podjęcie decyzji przez poszkodowanego co do dalszych kroków. Jest to okres, który co do zasady wlicza się do okresu refundowanego przez ubezpieczyciela. Jeżeli zsumowane okresy wykraczają poza dzień wypłaty odszkodowania dzień odszkodowania uznaje się za koniec okresu zasadnego zwrotu kosztów za wynajem auta.

W wyniku kalkulacji ustalono, że okres od zgłoszenia szkody do dokonania oględzin wynosi 3 dni oraz doliczono 7 dni na zagospodarowanie pozostałości.

Strona pozwana podniosła, że po stronie poszkodowanego ciąży obowiązek dążenia do zmniejszenia skutków szkody, co wynika z treści art. 826 k.c. Również przepis art. 16 ust. 1 pkt 2 oraz ust. 3 ustawy dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, U. F. G. i. P. B. U. K. (Dz. U. z 2003 r. Nr 124, poz. 1152 z późn. zm.) nakłada na osobę występującą z roszczeniem obowiązek zapobieżenia zwiększaniu się szkody. Tym samym najem auta na 42 dni z dobową stawką wynajmu pojazdu w kwocie 110 zł netto wydaje się nieuzasadniony ekonomicznie. Poszkodowany bowiem powinien współpracować z Ubezpieczycielem w zakresie ograniczenia rozmiarów powstałej szkody.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

W dniu 09-02-2012 r. pojazd poszkodowanej w wypadku komunikacyjnym A. K. został przyjęty do warsztatu powoda, w tym też dniu odbyły się jego oględziny przez rzeczoznawcę strony pozwanej. W związku z likwidacją szkody w swoim pojeździe poszkodowana na okres od dnia 09-02-2012 r. do dnia 21-03-2012 r. (42 dni) wynajęła od powoda samochód zastępczy marki: H.model: (...), numer rejestracyjny: (...), uzgadniając stawkę dobową za wynajem w wysokości: 110,00 zł netto / 135,30 zł brutto/.

(dowód : zeznania powoda, oświadczenie A. K.k 22)

W dniu 12-03-2012 r. strona pozwana wydała decyzję o zakwalifikowaniu szkody w pojeździe A. (...) o nr rej. (...) jako całkowitej z uwagi na ekonomiczną nieopłacalność naprawy oraz przyznaniu odszkodowania z tego tytułu w kwocie 12.085,00 zł brutto. Decyzję tą strona pozwana wysłała na adres powoda w dniu 20-03-2012 r. i została ona doręczona powodowi w dniu 21-03-2012 r.

(dowód : kopia decyzji o przyznaniu odszkodowania k 23)

Tytułem wynajmu pojazdu zastępczego powód wystawił poszkodowanej fakturę VAT nr (...) na kwotę 4.620,00 zł netto / 5.682,60 zł brutto (42 dni x 110,00 zł netto + VAT (23%) = 5.682,60 zł brutto).

(dowód : faktura nr (...) r. k 27)

Decyzją z dnia 03-04-2013 r. strona pozwana odnosząc się do zgłoszonego roszczenia odszkodowawczego z tytułu najmu pojazdu zastępczego uznała w oparciu o przedstawioną ww. fakturę VAT za zasadny okres 10 dni wynajmu z uwzględnieniem stawki dobowej w wysokości 135,30 zł brutto. Na okres uznany przez stronę pozwaną za zasadny składają się: 1 dzień od zgłoszenia szkody do oględzin, 2 dni od zgłoszenia dodatkowych oględzin do oględzin i 7 dni jako okres niezbędny na sprzedaż wraku pojazdu i zakup innego pojazdu o zbliżonych parametrach i jego rejestrację. Na tej podstawie strona pozwana wypłaciła powodowi kwotę 1.353,00 zł brutto (10 dni x 135,30 zł). Do zapłaty z faktury VAT nr (...) pozostało więc jeszcze 4.329,60 zł, którą to kwotę winna zapłacić tytułem odszkodowania strona pozwana.

(dowód : pismo strony pozwanej z dnia 3 04 2012 r. k 28)

Zgodnie z oświadczeniem A. K. uszkodzony pojazd był jej potrzebny do zaspokajania codziennych potrzeb życiowych i konsumpcyjnych (dojazdów do pracy, wizyt u lekarza, dowozu córki na treningi,) Jednocześnie A. K.oświadczyła, że nie posiada innego pojazdu i nie ma możliwości skorzystania ze środków komunikacji publicznej.

(dowód : oświadczenie A. K. k 14)

Umową cesji z dnia 22 03 2012 r. wierzytelności A. K. przełała na powoda wierzytelność z tytułu prawa do odszkodowania za koszt najmu pojazdu zastępczego z tytułu o.c. sprawcy szkody wyrządzonej wskutek wypadku komunikacyjnego z dnia 8 02 2012 r.

(dowód : umowa cesji z dnia 22 03 2012 r. k 37)

Sąd zważył :

Pozostaje poza sporem, że w dniu 08-02-2012 r. w kolizji drogowej uszkodzony został samochód osobowy marki: A. model: (...), numer rejestracyjny: (...), należący do A. K.. Jest nadto bezsporne, iż strona pozwana była ubezpieczycielem sprawcy kolizji w zakresie obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych.

W myśl art. 361 § 1 i 2 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. W powyższych granicach, w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządono.

Zgodnie z art. 822 § 1 k.c., przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na rzecz której została zawarta umowa ubezpieczenia. Przy tym § 4 cytowanego przepisu przewiduje, że uprawniony do odszkodowania może dochodzić roszczenia bezpośrednio od zakładu ubezpieczeń.

Zgodnie z art. 361 § 2 k.c. odszkodowanie winno zrekompensować w całości poniesioną przez poszkodowanego szkodę. Między stronami sporne było wystąpienie szkody w postaci kosztów korzystania przez powódkę z samochodu zastępczego w okresie powyżej 10 dni.

Przyjmuje się za normalne następstwo zniszczenia pojazdu konieczność czasowego wynajęcia pojazdu zastępczego w okresie do czasu naprawienia szkody. Z przepisu art. 361 k.c. wynika postulat pełnego odszkodowania, który sprawia że należy uznać zobowiązanie ubezpieczyciela do zwrotu wydatków koniecznych na czasowe używanie zastępczego środka komunikacji w związku z niemożliwością korzystania z niego wskutek zniszczenia na czas nie dłuższy niż na czas do zapłaty odszkodowania.

Pogląd taki był wielokrotnie wyrażany w judykaturze Sądu Najwyższego. W wyroku Sądu Najwyższego z dnia 8 września 2004 r. (IV CK 672/03 - LEX nr 146324) wyraźnie stwierdzono, że - "1. Za normalne następstwo zniszczenia pojazdu służącego poszkodowanemu do prowadzenia działalności gospodarczej należy uznać konieczność czasowego wynajęcia pojazdu zastępczego w celu kontynuowania tej działalności w okresie, gdy szkoda nie została jeszcze naprawiona.

Postulat pełnego odszkodowania przemawia więc za przyjęciem stanowiska o potrzebie zwrotu przez ubezpieczyciela tzw. wydatków koniecznych, potrzebnych na czasowe używanie zastępczego środka komunikacji w związku z niemożliwością korzystania z niego wskutek zniszczenia, z tym że tylko za okres między dniem zniszczenia a dniem w którym poszkodowany może nabyć analogiczny pojazd, nie dłuższy jednak niż za czas do zapłaty odszkodowania.

2. Okoliczność, iż koszty wynajęcia pojazdu zastępczego przekroczyły cenę nowego samochodu, nie może automatycznie przesądzać o istnieniu przyczynienia się poszkodowanego do powiększenia rozmiaru szkody.

W uzasadnieniu powołanego wyroku Sąd Najwyższy podał, że " Wysokość odszkodowania ubezpieczeniowego świadczonego z tytułu ubezpieczenia OC jest zakreślona granicami odpowiedzialności cywilnej posiadacza, kierowcy samochodu. Do rozstrzygnięcia o odszkodowaniu ubezpieczeniowym przy ubezpieczeniu OC koniecznym jest sięgnięcie do ogólnych reguł Kodeksu cywilnego odnoszących się do zakresu odszkodowania, w szczególności

do przepisu art. 361 § 1 i 2 k.c. Reguły te nakazują przestrzeganie zasady pełnego odszkodowania w granicach adekwatnego związku przyczynowego (por. np. uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 15 listopada 2001 r., III CZP 68/01, OSP 2002, z. 7-8, poz. 103, czy uchwałę z dnia 21 marca 2003 r., III CZP 6/03, OSNC 2004, z. 1, poz. 4). Podstawową funkcją odszkodowania jest bowiem kompensacja, co oznacza, że odszkodowanie powinno przywrócić w majątku poszkodowanego stan rzeczy naruszony zdarzeniem wyrządzającym szkodę, nie może ono jednak przewyższać wysokości faktycznie poniesionej szkody. Oceny, czy poniesienie określonych kosztów mieści się w ramach szkody i normalnego związku przyczynowego, jak podkreślał Sąd Najwyższy, należy dokonywać na podstawie indywidualnej sytuacji poszkodowanego i konkretnych okoliczności sprawy (por. np. uzasadnienia wyroku z dnia 20 lutego 2002 r., V CKN 1273/00 niepubl. czy wyroku z dnia 16 maja 2002 r., V CKN 1273/00 niepubl.).

Utrata możliwości korzystania z rzeczy wskutek jej zniszczenia stanowi szkodę majątkową. W piśmiennictwie podkreśla się, że normalnym następstwem w rozumieniu art. 361 § 1 k.c. jest bardzo często niemożność korzystania z samochodu przez poszkodowanego, nie tylko w sytuacji jego uszkodzenia, ale również zniszczenia. Jeżeli więc poszkodowany poniósł w związku z tym koszty, które były konieczne, na wynajem pojazdu zastępczego, to mieszczą się one w granicach skutków szkodowych podlegających wyrównaniu.

Stanowisko takie znalazło również wyraz w uzasadnieniu wyroku Sądu Najwyższego z dnia 18 marca 2003 r., IV CKN 1916/00 (jeszcze niepubl.). Sąd ten podkreślił, że za normalne następstwo zniszczenia pojazdu służącego poszkodowanemu do prowadzenia działalności gospodarczej należy uznać konieczność czasowego wynajęcia pojazdu zastępczego w celu kontynuowania tej działalności w okresie, gdy szkoda nie została jeszcze naprawiona.

Postulat pełnego odszkodowania przemawia więc za przyjęciem stanowiska o potrzebie zwrotu przez ubezpieczyciela tzw. wydatków koniecznych, potrzebnych na czasowe używanie zastępczego środka komunikacji w związku z niemożliwością korzystania z niego wskutek zniszczenia, z tym że tylko za okres między dniem zniszczenia a dniem w którym poszkodowany może nabyć analogiczny pojazd, nie dłuższy jednak niż za czas do zapłaty odszkodowania. Termin wydatków koniecznych oznacza przy tym wydatek niezbędny dla korzystania z innego pojazdu w takim samym zakresie, w jakim poszkodowany korzystałby ze swego środka lokomocji, gdyby mu szkody nie wyrządzono. Poszkodowany mógłby zatem żądać tylko zwrotu wydatków poniesionych za korzystanie z pojazdu zastępczego pomniejszonych o sumę, jaką wydatkowałby na koszty eksploatacji własnego pojazdu. Za szkodę można uznać tylko koszty niezbędne, rzeczywiście poniesione przez poszkodowanego, którego obciąża ciężar dowodu wysokości szkody".

Z kolei w uchwale z dnia 17 listopada 2011 r. (III CZP 5/11 - OSNC 2012/3/28, LEX nr 1011468, Biul.SN 2011/11/5, G.Prawna 2011/223/11) Sąd Najwyższy zajął stanowisko w pełni podzielane przez sąd orzekający w przedmiotowej sprawie, że

"Odpowiedzialność ubezpieczyciela z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za uszkodzenie albo zniszczenie pojazdu mechanicznego niesłużącego do prowadzenia działalności gospodarczej obejmuje celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki na najem pojazdu zastępczego; nie jest ona uzależniona od niemożności korzystania przez poszkodowanego z komunikacji zbiorowej " .

W wyroku z dnia 6 stycznia 1999 r., II CKN 109/98 (nie publ.), Sąd Najwyższy przyjął, że poniesienie przez przedsiębiorcę kosztów wynajęcia samochodu zastępczego do kontynuowania działalności gospodarczej pozostaje w normalnym związku przyczynowym z wypadkiem komunikacyjnym i stanowi stratę określoną w art. 361 § 2 k.c. Z kolei w wyroku z dnia 18 marca 2003 r., IV CKN 1916/00 (nie publ.) wyraził pogląd, że wynajmowanie pojazdu zastępczego do dalszego prowadzenia działalności gospodarczej w sytuacji, w której uszkodzony pojazd służył powodowi w takim właśnie celu, należy ocenić jako prawidłowe działanie poszkodowanego, minimalizujące szkodę, ponieważ dochody utracone w wyniku zawieszenia działalności gospodarczej mogłyby przewyższyć koszty wynajęcia pojazdu zastępczego.

Wypowiadając się o granicach odpowiedzialności ubezpieczyciela z tytułu poniesionych przez poszkodowanego kosztów najmu pojazdu zastępczego przeznaczonego do kontynuowania działalności gospodarczej, Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 2 lipca 2004 r., II CK 412/03 (nie publ.) uznał, że ubezpieczyciel ponosi - na podstawie art. 471 k.c. - odpowiedzialność za szkodę wskutek zwłoki w spełnieniu świadczenia ubezpieczeniowego. W wyroku z

dnia 5 listopada 2004 r., II CK 494/03 (nie publ.) ocenił z kolei skutki opóźnienia poszkodowanego w zleceniu naprawy samochodu. Stwierdził, że refundowane koszty najmu pojazdu zastępczego obejmują tylko okres konieczny i niezbędny do naprawy samochodu uszkodzonego w wypadku komunikacyjnym. Podobne stanowisko wyrażone zostało w wyroku z dnia 26 listopada 2002 r., V CKN 1397/00 (nie publ.), odnosi się ono jednak do sytuacji, w której poszkodowany zaniechał naprawy samochodu, chociaż była ona możliwa.

Ponadto w uchwale z dnia 22 listopada 2013 r. (III CZP 76/13 - Biul.SN 2013/11/13-14, G. Prawna 2013/233/5)potwierdzono, że "Odpowiedzialność ubezpieczyciela z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych obejmuje celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki na najem pojazdu zastępczego poniesione przez poszkodowanego w okresie niezbędnym do nabycia innego pojazdu mechanicznego, jeżeli odszkodowanie ustalone zostało w wysokości odpowiadającej różnicy pomiędzy wartością pojazdu mechanicznego sprzed zdarzenia powodującego szkodę, a wartością pojazdu w stanie uszkodzonym, którego naprawa okazała się niemożliwa lub nieopłacalna (tzw. szkoda całkowita)".

Kierując się wskazanymi wyżej poglądami judykatury należało uznać roszczenie powoda za usprawiedliwione .

Stanowisko strony pozwanej odnośnie zapłaty tylko za 10 dni wynajmu pojazdu zastępczego jest w ocenie Sądu niesłuszne. Wskazany przez powoda okres najmu pojazdu zastępczego nie wykracza poza okres likwidacji szkody przez stronę pozwaną do dnia zapłaty odszkodowania z tytułu szkody całkowitej, tj. do dnia 14 03 2012r. z uwzględnieniem okresu niezbędnego dla tzw. zagospodarowania pozostałości powypadkowej w wymiarze 7 dni - czego strona pozwana nie kwestionuje.

Zasada pełnej kompensacji szkody wyrażona w art. 361 § 2 k.c. musi prowadzić do uwzględnienia roszczeń powoda, który nabył wierzycielność od A. K..

Trafnie podnosi powód, że rzeczywistą stratą A. K. były także koszty poniesione w związku z najmem pojazdu zastępczego, których A. K. nie musiałaby ponieść, gdyby nie zaistniała szkoda wskutek wypadku komunikacyjnego.

Pozostaje w bezpośrednim związku przyczynowym konieczność wydatkowania przez A. K.kwoty 5 682zł tytułem najmu samochodu zastępczego, przy czym za okres właściwy dla ustalenia okresu refundacji kosztu wynajmu pojazdu zastępczego należy przyjąć dzień spełnienia świadczenia odszkodowawczego tytułem odszkodowania za szkodę całkowitą z dodaniem okresu na czas zagospodarowania pozostałości powypadkowych, czyli na okres niezbędny na sprzedaż wraku pojazdu, zakupu innego pojazdu o zbliżonych parametrach i jego rejestracji.

Dlatego też Sąd podziela stanowisko powoda, że odszkodowanie za okres najmu powinno być wypłacone za okres 42 dni, w wysokości ustalonej w umowie pomiędzy A. K. a powodem.

Wypada przypomnieć, że Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 17 listopada 2011 r. stwierdził, że odpowiedzialność ubezpieczyciela z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za uszkodzenie albo zniszczenie pojazdu mechanicznego niesłużącego do prowadzenia działalności gospodarczej obejmuje celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki na najem pojazdu zastępczego. W przypadku definitywnej utraty rzeczy odszkodowanie przysługuje za okres od jej utraty do uzyskania odszkodowania (zwrotu innego przedmiotu), a w przypadku utraty czasowej - do chwili odzyskania rzeczywistej możliwości korzystania z niej. (por. uzasadnienie uchwały Sądu Najwyższego z 17 listopada 2011 r., III CZP 5/11). Z art. 361 § 1 i 2 k.c. wynika zasada pełnego odszkodowania w granicach adekwatnego związku przyczynowego. Zobowiązany do naprawienia szkody ponosi więc odpowiedzialność za wszystkie normalne następstwa zdarzenia, pozostające z tym zdarzeniem w adekwatnym związku przyczynowym. Niewątpliwie normalnym następstwem w rozumieniu art. 361 § 1 k.c. jest niemożność korzystania z samochodu przez poszkodowanego, w sytuacji jego uszkodzenia lub zniszczenia. Jeżeli więc powódka poniosła w związku z tym koszty, które były konieczne, na wynajem pojazdu zastępczego, to mieszczą się one w granicach skutków szkodowych podlegających wyrównaniu.

W ocenie Sądu powódka wykazała zaistnienie wszystkich niezbędnych przesłanek odpowiedzialności pozwanego. W konsekwencji Sąd uznał, że wynajem pojazdu zastępczego, wbrew stanowisku pozwanego był uzasadniony w całym wskazanym przez powódkę okresie, tj. 42 dni, a zatem pozwany winien wypłacić odszkodowanie z tytułu wynajmu auta zastępczego również za pozostały, nieuwzględniony dotychczas okres.

Biorąc pod uwagę wyżej poczynione rozważania, Sąd uznał dochodzone przez powódkę roszczenie za zasadne.

O odsetkach rozstrzygnięto na podstawie art. 481 k.c. dzieląc stanowisko powoda, co do wymagalności roszczenia - od dnia następującego po dniu wydania przez stronę pozwaną pierwszej decyzji o przyznaniu odszkodowania z tytułu wynajmu pojazdu zastępczego (03-04-2012 r.), jako że należy uznać, że najpóźniej w dniu wydania pierwszej decyzji strona pozwana obiektywnie mogła i powinna zadośćuczynić roszczeniom powoda w całości.

Zgodnie z regułą z art. 98 k.p.c. orzeczono o kosztach procesu.